

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINEÇA

Prețul abonamentului:
Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane
pe 1/2 de an 5 cor.
România și străinătate pe an 14 fr.
pe an 7.

Manuscrisele se adresează redacției
„Foaia Diecezană” iar banii de prenumăra-
țiune și inserțiuni administrației. Tipo-
grafia și Librăria diecezană în Caransebeș
Telefon Nr. 30.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicații oficiale, concurse,
edict etc. publicate de 3 ori, dacă conțin
pană la 150 de cuvinte 7.50 cor., până la 200
de cuvinte 10 cor., de aci în sus 12 cor.

Scrisori către elevi

I

Cu inimă curată...

Scumpii mei!

De câte ori porniți un lucru, să îl faceți totdeauna cu inima curată. Priviți întâi prin târ-nelile inimii toate faptele voastre, vă strecurați prin suflet gândirile, ce voți să le înfăptuiți și atunci darul lui Dumnezeu va fi pretutindenea cu voi și pe orice veți pune mâna, va purta pecetea norocului.

Să nu credeți, că dibăcia singură e destulă pentru fericirea voastră. Nici dibăcia, nici iscusința *in sine* nu valorează nimic, dacă faptele nu vi-le judecați prin ochiul inimii voastre. Mulți zic, cu dreptate, că oamenii cei mai iscușiți pe lume sunt tâlharii. Într'adevăr ei sunt în stare să afle comorile cele mai ascunse dinaintea lor; și tot ce mintea omenească a aflat mai trainic și bun spre apărarea averilor, — ei prin o dibăcie fără de seamăn trec peste socotelile celor mai iscușiți dintre oameni și le răpesc în modul mai nesimțit.

Și totuși niciodată nu au fost și nu vor fi oameni mai urgisiți și mai nefericiți ca *hoții*, cari deși stăpâni peste comori mari, — dar fiind răpite pe nedreptul, ei totdeauna le risipesc în mod ușuratic și la urmă, dacă nu își sfârșesc viața în spânzurătoare, apoi desigur își trăesc zilele amărâte în cele mai mari remușcări sufletești și în cele mai mari mizerii.

Pentru că iscusința fără curăția inimii nu plătește nimic pe lumea aceasta. Fericirea cea mai mare nu zace în bunurile, ce se pot consuma. Comoara cea mai aleasă, aurul cel curat și prețios e ascuns dinaintea ochilor omenești, — dar cu atât mai hotărît și mai clar îl văd ochii sufletești: e curăția inimii, o sămânță îngerească sădită în măruntaiele oamenilor muritori.

Bunul D-zeu nu ar fi putut dărui o mai mare avere celor de pe pământ — decât inima

lor. Când suntem în primejdii și nefericiri, cum ni-se zbate ea în piept, de parcă ar vrea să se frângă de teamă. Și frământându-ne și tresărind în noi toate puterile trupesti și sufletești, ne îndeamnă la o apărare vitejească, trezește la nouă viața tării vieții, zamislită în firea noastră și dobândind încredere în aceste puteri ne mântuim.

Curăția din afară dovedește curăția dinlauntru a inimii. Un om, care iubește ordinea și curătenia, dă semne, că în inima sa încă e ordine și curătenie. Un asemenea om nu va suferi pată rușinoasă nici în faptele sale, nici pe lucrurile și nici în cugetele sale. Toată frumseta, măreția și curătenia lumii din afară se reoglindește în inima sa.

Un om cu inima curată va admira natura și frumsetile ei, — căci aceasta o pretinde curătenia inimii sale. În natură e atâta ordine, atâta măreție întrupată, încât prin ea însuș bunul D-zeu și-a arătat atotputernicia sa în toată splendoarea ei. Această minune necuprinsă de mintea omenească dă inimii curate o plăcere, față de care asemănătoare nimic nu-i poate da omului.

Un răsărit de soare cum ne desfătă sufletul. Cum ni-se curăță inima de toate deșertăciunile zilnice, când prin curăția ei privim gingașia fină a unei flori, sau curăția străvezie a apei din izvor.

Dacă ni-e inima curată, vom fi feriți pentru totdeauna de nefericiri. „Dacă vă aflați într'o stare nefericită, pricina e, că nu ați săvârșit ceea-ce se cădea” zice Demostenes.

Dar pe ce cunoaștem noi curăția inimii noastre? Ce ne spune, ca sufletul să ni-se păzească de toate faptele cele netrebnice?

Oh, la întrebarea aceasta e foarte ușor să răspundem. Nu ne trebuiesc semne deosebite ca să cunoaștem curăția inimii: acest sentiment al carității l-a zidit D-zeu în inimă de-odată cu zamislirea firii noastre. Avem un mare și drept judecător salăsluit între baerile inimii, care de câte ori facem o faptă ce nu se cuvine — ne

zbate toate spazmurile sufletului, de par'că o să ne spargă pieptul cu frământarea tăzurilor revoltate. Noi avem teamă de acest judecător și se cuvine să-l și stimăm. El ne arată și ne ferește de rele înainte de ce acele ar fi fost săvârșite și ne pedepsește încă la conceperea lor. Acest judecător e *conștiința inimii curate*. Dar durere, — oamenii nu voesc să recunoască această putere din inima lor și amăgindu-se ei pe ei în nechibzuința și prostia lor își adorm de cu vreme judecătorul din suflet. Și bieții nu-și dau seamă, că comit crima cea mai nelegiuată în contra lor în primul rând și în contra oamenilor, cari sunt nevoiți să le sufere ticăloșiile. Dar vai de aceștia!

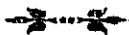
Odată vor plăti amarnic de scump, că cu o prostie atât de revoltătoare și-au înglodat tezaurul inimii în nomol. Se vor căi cu o căință groaznică, dar toate vor fi înzadar, căci conștiința amăgită și înșelată se va răzbuna cumplit, când vor trebui să-și ia osânda aproape de pragul trecerii în mormânt...

Vă înfiorați, dragii mei, de a nu vă cunoaște curăția inimii!

Aveți cu toții această sămânță îngerească în pieptul vostru și țineți la ea cu trâinicie. *Conștiința inimii curate* e controlorul și judecătorul idealului nostru, — căci știu că trebuie să aveți *idealuri*, pentrucă zice un învățat: „Tendința către ideal e înăscută fiecărui om de constituție sănătoasă atât la moral. cât și la fizic“. (Max Nordau)

Al vostru iubitor

A. Contrea

Predică

pentru Dumineca a III-a din post.

Iubiți creștini! În postul cel mare trebuie să ne aducem aminte de patimile D-lui nostru Isus Cristos, răbdate pentru răscumpărarea neamului omenesc, cari patimi au fost încununare cu răstignirea Lui pe cruce.

Postul cel mare este calea, care fiecărui creștin are s'o facă către locul de răstignire. În fruntea noastră merge Domnul nostru Isus Cristos, purtându-și crucea și zicându-ne: „Cine vrea să vină după mine, să se lăpede de sine, să-și ia crucea sa. și să-mi urmeze“. Noi mergem cu Cristos la Golgota, să ne răstignim păcatele, ca înviind apoi cu Cristos, să ne înălțăm cu sufletul la cer.

Deoarece în calea aceasta fiecare creștin are să-și poarte crucea, — pentrucă tot creștinul are cruce, — să vedem ce e „crucea“.

Sub „cruce“ n'avem să înțelegem numai lemnul, pe care a fost răstignit Cristos. „Crucea“ închipuește toată viața Lui. Noi vom lua crucea asupra noastră, dacă vom duce o viață, asemenea celei a Lui. Iar viața lui Cristos nu e altceva decât umilință, lăpădare de sine, iubire nemărginită, și suferințe fără de sfârșit.

Dar ce sunt suferințele?

Ele sunt pierderi nenumerate, ce se ivesc în viața fiecărui om. Ele tulbură mersul vieții, și dacă creștinul n'are suflet tare, îl pot și răpune.

Suferințele ni-se prezintă în diferită haină, ca: sărăcie, nedreptate, chinuri, boale, dureri și alte neajunsuri. Sau într'o formă sau în alta ele își au lăcașul în sufletul fiecărui om. Cel sărac suferă și se crede nefericit, fiindcă nu posedă bunătăți lumești, dar uită că sufletul lui curat e bogăția cea mai mare. Cel bogat încă e nefericit, fiindcă dorul după câștig nou îl mână neîncetat, și uită că nimic din bunurile acestei lumi nu-l va însoți decât până la mormânt. Cel neîndreptățit suferă, uitând că dreptatea să n'o caute aici pe pământ. Cel bolnav suferă, văzându-și zilele scurgându-se fără veselie, dar uită că viața nu se măsură după numărul zilelor, ci după comoara sufletească, agonisită de fie care om.

Pământul întreg geme azi de suferințe!

Starea de azi nu s'a ivit deodată, ci rând pe rând dupăcum s'a stins din oameni flacăra iubirii.

Răutatea omului e cauza suferințelor: Fie care se parează interesele sale de viață de ale altuia, fiecare voeste să trăiască viața singur pentru sine, se îngreșește și nu privește spre vecinul său. Venind apoi valorile vieții peste noi și aflându-ne izolați ne răpun unul câte unul. Noi suntem azi ca oile, cari deși pasc în turmă pe acelaș câmp, și venind lupul răpește una sau două din ele, celelalte se sperie și se tulbură un moment, pasc apoi liniștite mai departe zicându-și: ce să-mi bat capul cu ele, lupul se va îndestuli cu una sau două din noi, iar mie îmi rămâne mai multă iarbă de păscut.

Pământul întreg e cufundat azi în notoiul materialismului. Bunătățile și plăcerile lumești sunt firele cari ne-au legat aproape pe toți. Și nu e mirare! Atunci când s'a stins din noi dorul după cer, nu ne mai rămâne decât pământul spre care ne vom îndrepta privirile. Plăcerile pământești sunt totatătea curse întinse în calea sufletului, iar sufletul legat odată în lanțurile acestei lumi își află „mormântul“ aici pe pământ.

Noi ne-am obișnuit să privim spre cer și să așteptăm toate gata de acolo. Noi nu suntem în stare să înfăptuim pacea, iubirea și fericirea în familia noastră, și le așteptăm toate aceste de sus pentru întreaga omenire. Strigătul săracului și al celui chinuit pătrunde la cer, dar nu pătrunde la urechea noastră; vaietul văduvelor străbate cerul, dar nu mișcă inima noastră; lacrimile orfanilor umezesc pământul, dar nu moaie ochiul nostru.

Până când omenirea nu va fi deci plecată pe calea iubirei adevărate, care este soarele, la lumina căruia vom vedea în fie care om pe fratele nostru, până când iubirea nu se va salăslui pe pământ, până atunci să n'așteptăm fericire pe pământ, până atunci va dura împărăția suferințelor!

Iubiți creștini! Dumnezeu bunul nostru părinte, când a îngăduit ca suferințele să se salăsluiască pe pământ, a ascuns și un tezaur în ele. Oricât ar fi de amare suferințele, nimic nu poate nobilita sufletul nostru ca tocmai ele. Suferințele sunt focul, în care se curățește sufletul nostru, ca aurul. Nemărginitele suferințe, răbdate de D-l nostru Isus Cristos nu l'au făcut urător de oameni, ci din contră i-au mărit dragostea pentru neamul omenesc. Acel om, care a suferit mult și a răbdat cu evlavie creștinească, pe acela nu l-a cuprins scârba de viață, ci după fie care suferință învinsă i-s'a coborât în suflet o liniște dumnezeiască și i-a mărit iubirea pentru frații săi.

Noi însă privim suferințele ca rele, la cari nici să nu ne gândim. Aceasta este, fiindcă noi facem socoteala numai pentru viața aceste pământescă, pe care dorim s'o gustăm cât de adânc. Tinărul își crede viața fără de sfârșit, iar bătrânul ajuns la apusul vieții își întoarce și scaldă privirea în soarele tinereții. Nu ne place să privim dincolo de mormânt, pentru viața cealaltă nu ne rămâne socoteală. Stând astfel cântim în contra suferințelor, cari vreau să ne deschidă ochii și ne strigă, că patria noastră nu e aici pe pământ.

Cu fie care suferință nouă, venită asupra noastră, credem c'am ajuns culmea, că paharul e plin, mai mult nu putem răbda. Dar nici o suferință nu e mai mare decât sufletul nostru! Și ce sunt suferințele noastre, pe lângă cele ale lui Cristos? Câți din noi au fost incununați cu cunună de spini? Câți au fost pironiți cu cui? Câți au fost răstigniți?

Iar dacă micile noastre neajunsuri au acuma natura să asalteze ceriul, ce este cauza?

Cauza este puțină noastră încredere în D-zeu. Credeți voi, iubiți creștini, că D-zeu Tatăl, care a dat pe unul născut Fiul său, să se răstignească pentru noi, pe noi cei răscumpărați ne va lăsa pradă suferințelor? Sau credeți, că Cristos nu și-a vărsat sângele pentru toți? Nu; El a avut un strop de sânge pentru fiște care din noi! El ne-a răscumpărat, urmează să ne răscumpărăm și noi din legăturile acestei lumi și să nu uităm chemarea noastră!

Așa cum este azi viața noastră e mai multă suferință, decât farmec! Câți oameni sosiți la apusul vieții nu își vor fi pus întrebarea: Ce-a fost deci viața? Cu ce m'am ales din ea? Unde sunt planurile mele mărețe? Și acel om, care va aștepta răspuns la aceste întrebări numai din viața aceasta pământescă, acela va rămânea nemângăiat. Numai acel om se va mângăia, care știe că viața aceasta nu se poate despărți de cealaltă, și care își va fi făcut pregătirile aici, pentru cealaltă.

Baza creștinismului este viața după moarte, a cărei început este învierea, iar esența nemurirea sufletului. Creștinismul ne învață tot mereu, că viața pământescă este numai calea spre țintă, o școală de învățături.

Atunci însă când noi dovedim pas de pas, că ne facem socoteala numai pentru pământ, când nu credem în continuarea vieții după moarte, e bine să ne întrebăm: Mai suntem noi oare creștini adevărați? Oare nu minșim noi, când însemnându-ne cu semnul crucii, mărturisim că voim să urmăm lui Cristos?

Iubiți creștini! Aceste sunt întrebările la cari trebuie să fim gata cu răspunsul în ora suferințelor!

Menirea noastră nu este să ne nimicim cu ultimul bulgăr de pământ, căzut asupra sicriului nostru. Moartea este numai ușa către cealaltă viață.

Suferințele sunt încercări ale sufletului.

Patria noastră nu est aici pe pământ. Ceea-ce primim aici e numai sălașul unei nopți.

Dacă în viața aceasta n'avem parte decât de suferințe, e ca să știm, că cel-ce vrea să aibă liniște dincolo de mormânt, trebuie să lupte neîncetat aici pe pământ. Arma noastră să fie iubirea. — Suferințele măresc iubirea, iubirea produce pacea, curmă sărăcia și nedreptatea. Luptați deci. Nu mergeți cu capul plecat de suferințe, ca să vedeți calea!

Suferințele sunt „crucea“. Iubiți-vă unii pe alții, curmați-vă suspinele, alinați-vă durerile, uscați-vă lacrimile, jertfiți-vă unul pentru altul, și atunci veți lua crucea asupra voastră. Iar purtându-vă crucea, și răstignindu-vă pe ea, a treia zi veți învia cu Cristos. Amin.

Jertfa adusă de credincioșii eparhiei noastre an de an pentru susținerea bisericii și a școalelor.

Tractul Logojului.

Darea bisericească.

Comuna	cor.	fil.	Comuna	cor.	fil.	Comuna	cor.	fil.
Logoj	38484	02	Honoriciu	262	—	Hezeriș	62	12
Silha	1150	—	Herendești	239	20	Măguri	60	—
Nădrag	1008	08	Scăiuș	206	64	Cireșul	59	84
Boldur	910	7	Căvâran	106	63	Căvâran	50	—
Jdioara	581	93	Oloșag	106	36	Hodoș	48	44
Zgribești	372	—	Jena	100	—	Tapia	41	—
Criciova	349	18	Logojel	85	38	Harmadia	38	82
Crivina	346	36	Zorlenț-mic	83	89	Visag	36	—
Satul-mic	344	47	Sacul	83	—	Selbăgel	24	04
Remetea	289	24	Dragomirești	70	—			
Zorlenț-mare	272	90	Tincova	68	88			

Darea de cult.

Logoj	42079	96	Satul-mic	1891	34	Hezeriș	1067	98
Gavojdia	3427	79	Herendești	1864	10	Honoriciu	1020	20
Logojel	2720	99	Tincova	1577	40	Silha	983	—
Zorlenț-mare	2529	—	Visag	1524	—	Remetea	833	—
Sacul	2500	—	Zgribești	1514	—	Tapia	717	—
Oloșag	2461	19	Jdioara	1487	85	Harmadia	620	84
Criciova	2317	94	Boldur	1482	38	Măguri	240	—
Scăiuș	2239	—	Zorlenț-mic	1471	33			
Căvâran	2100	—	Selbăgel	1428	45			
Jena	2000	—	Cireșul	1312	61			
Hodoș	1897	32	Dragomirești	1261	68			

Suma totală a dărilor.

Logoj	80563	98	Silha	2133	—	Dragomir.	1331	—
Gavojdia	3554	42	Herendești	2103	30	Honoriciu	1291	20
Logojel	2806	17	Oloșag	2100	—	Hezeriș	1130	10
Zorlenț-mare	2801	90	Jdioara	2069	78	Remetea	1122	24
Criciova	2667	12	Hodoș	1945	76	Nădrag	1008	—
Sacul	2583	—	Zgribești	1886	—	Tapia	758	—
Oloșag	2567	55	Tincova	1646	28	Harmadia	659	66
Scăiuș	2445	64	Visag	1560	—	Crivina	346	36
Boldur	2393	12	Zorlenț-mic	1555	22	Măguri	300	50
Satul-mic	2235	81	Selbăgel	1452	49			
Căvâran	2155	—	Cireșul	1372	45			

Mărimea procentelor după darea directă.

Hezeriș	100	09%	Tincova	55	%	Boldur	30%
Jena	100	"	Sacul	50	"	Jdioara	30
Satul-mic	76	"	Selbăgel	49	3	Logoj	40
Scăiuș	73	"	Căvâran	45	"	Zorlenț-mare	27
Gavojdia	66	"	Remetea	42	"	Silha	18
Hodoș	65	"	Măguri	41	"	Crivina	14
Oloșag	65	"	Honoriciu	40	"		
Criciova	62	5	Herendești	38	"		
Zorlenț-mic	62	"	Logojel	38	"		
Dragomirești	62	"	Tapia	37	"		
Cireșul	62	"	Visag	30	"		

Numărul sufletelor.

Logoj	4410	Silha	856	Satul-mic	653
Zorlenț-mare	2633	Honoriciu	816	Hezeriș	575

Logojel	1429 Zgribești	814 Remetea	553
Jdioara	1229 Tințova	797 Tapia	518
Gavojdia	1172 Hodos	780 Crivina	491
Sacul	1060 Oloșag	777 Ciresul	490
Herendești	1042 Căvâran	690 Nădrag	457
Scăiuș	1010 Jena	683 Harmadia	418
Criciova	1002 Selbăget	651 Măguri	202
Boldur	968 Dragomirești	647	
Visag	930 Zorlenț-mic	631	

În Harmadia și Nădrag nu e școală conf., în Zgribești anual se plătește după clase; cl. I 20; cl. V 2 cor.

ȘTIRI

Deputați preoțesti în sinodul eparhial pentru periodul 1918—1920 au fost aleși:

1. În cercul Vajeboului: *Nicolae Cornean*, paroh în Apadia.

2. În cercul Logojului: *Dr. George Popovici*, protopresbiter.

3. În cercul Zgribești: *Dr. Iosif Tr. Badescu*, protosincol, asesor consistorial.

4. În cercul Făget: *Sabastian Olariu*, protopresbiter.

5. În cercul Buzias: *Ioan Pepa*, protopresbiter.

6. În cercul Jebel: *Dr. Petru Ionescu*, presbiter, consilier minist. de secție în Budapesta.

7. În cercul Vêrșet: *Traian Oprea*, protopresbiter.

8. În cercul Oravița-mont.: *Cornel Ștefan*, adm. par. în Oravița-mont.

9. În cercul Bogșa-mont.: *Mihail Gașpar*, protopresbiter.

10. În cercul Caransebeș: *Filaret Musta*, arhimandrit, vicariu episcopesc.

11. În cercul Teregova: *Andrei Ghidin*, protopresbiter.

12. În cercul Mehadia: *Pavel Magdescu*, adm. par. în Iupalnic.

Rezultatul din celelalte cercuri îl vom publica în nrul viitor.

La ministrul de culte. Excelența Sa, I. P. Sfințitul mitropolit și arhiepiscop, *Vasile Mangra* și PP. SS. Lor episcopii *Ignatie I. Papp* al Aradului și *Dr. E. Miron Cristea* al Caransebeșului, s'au prezentat în 28 Martie la Excelența Sa domnul ministru de culte și instrucție publică, contele *Albert Apponyi*, și i-au predat adresa Consistorului mitropolitan cu privire la executarea gradată a articolului de lege XX din 1848. Ministrul a declarat, că va cerceta în mod temeinic cuprinsul adresei prezentate.

Propagandă cu aeroplan. În Berlin și jur s'a pornit o acțiune febrilă în favoarea noului împrumut de război german. O mulțime de aeroplan cutrieră văzduhul și aruncă între locuitorii capitalei ilustrate, cari înfățișează orașe pustiite și oameni omorâți cu bombe din aeroplan. Ilustratele au inscripția: Noi v'am scăpat ca să nu ajungeți și voi la asemenea soarte, de aceea subscrieți la împrumutul de război.

În amintirea lui Alexandru Mocsonyi. În 1 Aprilie st. n. 1909 a trecut la cele eterne nobilul mecenat al românilor bănățeni *Dr. Alex. de Mocsonyi*, a cărui pierdere prea timpurie și pe vremi îndelungate ireperabilă, au jălit-o adânc biserica și neamul său iubit. Ziua morții ilustr. defunct s'a aniversat cu parastasul obicinuit, celebrat de parohul locului, azistat de învățătorii

locali cu tinerimea școlară în mauzoleul familiar din Foeni, — unde corpul său ce a fost țărână, în țărână se preface; iară sufletul său nobil sus, în veci va gusta pacea, de care puțin s'a bucurat în viața sa trudită. Acest neînfrânt luptător național al vremilor trecute a jertfit poziție și strălucire pământească pentru idealul ce prea curând i-a consumat viața sa, scumpă neamului, pentru care a trăit. Vecinica lui pomenire. (Corespondent)

Concurse.

În urma ordinului Venerabilului Consistor diecezan ddo 12 Februarie Nr. 632 Șc. ex 1918, se escrie concurs pentru ocuparea postului de *învățător* la școala confesională gr. or. română din **Jdioara**, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumente:

1. Salar în bani gata 1000 cor.
2. Pentru conferențe inv. și adunarea generală 30 cor.
3. Pentru scripturistică 12 cor.
4. Dela înmormântări, unde va fi poftit 1 cor.
5. Locuință liberă.

Alesul învățător este îndatorat a purta cantoratul, a instrua elevii în cântările bisericești și a purta scripturistica în comitetul și sinodul parohial.

Preferiți sunt cei cu cunoștințe muzicale și capabili de a conduce cor vocal.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și substearnă petițiile Prea Onoratului oficiu protopresbiteral din Logoj. Jdioara în 6 Martie 1918.

George Vior m. p.

președinte

Florea Borea m. p.

notar

În conțelegere cu mine: *Dr. George Popovici* m. p. protopresbiter.

La postul de *capelan*, din comuna **Lugojel** (Lugoshely) protopresbiteratul Logojului în parohia de clasa II. pe lângă preotul *Constantin Cheveresan*, se escrie concurs cu termen de 30 de zile.

Emolumentele sunt:

1. A treia parte din întreaga sesiune parohială, adică 10¹/₂ jugere pământ arător.
2. A treia parte din plațul intravilan, fără locuință, pentru care are a se îngriji alesul capelan.
3. A treia parte din toate venitele stolare.
4. A treia parte din birul preoțesc uzitat.
5. Dările publice le supoartă alesul capelan.

Doritorii de a ocupa acest post, au să-și trimită recursese ajustate în regulă pentru parohii de clasa II-a adresate comitetului parohial, Prea On. Domn *Dr. George Popovici* protopresbiter gr. or. rom. în Lugoj.

Recurenții sunt poftiți să se prezinte în vre-o Duminică sau sărbătoare în biserica din Lugojel, spre a-și arăta desteritatea în cântare, oficiare și oratorie.

Lugojel în 14 Ianuarie 1918.

Mareș Humiția

președinte

Petru B. Costescu

notar

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral *Dr. George Popovici* protopresbiter.